

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11Csp/198/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117218916
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3117218916.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v právnej veci žalobcu X. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom J. XXX/X, P. nad B., práv.zast. JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 509,88 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 509,88 Eur od 18.11.2017 do zaplattenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku uplatneného úroku z omeškania súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 509,88 Eur 5,05 % p.a. zo sumy 56,- Eur od 15.02.2016 do zaplattenia, 5,05 % p.a. zo sumy 56,- Eur od 03.03.2016 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 1,71 Eur od 12.05.2016 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 4,85 Eur od 10.06.2016 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 2,91 Eur od 20.07.2016 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 4,85 Eur od 10.08.2016 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 2,91 Eur od 12.09.2016 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 4,85 Eur od 14.10.2016 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 4,85 Eur od 14.11.2016 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 3,39 Eur od 16.12.2016 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 3,88 Eur od 17.01.2017 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 3,39 Eur od 17.02.2017 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 3,39 Eur od 20.03.2017 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 2,90 Eur od 26.04.2017 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 14,06 Eur od 18.05.2017 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 3,88 Eur od 08.06.2017 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 2,42 Eur od 18.07.2017 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 3,88 Eur od 09.08.2017 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 3,88 Eur od 12.09.2017 do zaplattenia, 5,00 % p.a. zo sumy 3,88 Eur od 05.10.2017 do zaplattenia, s tým, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi žalovaným a žalobcom došlo dňa 18.09.2015 k uzavretiu zmluvy o úvere č. 602001885, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 350,- Eur, za odplatu vo výške 98,- Eur, čo predstavuje RPMN vo výške 28 % a zmluvný úrok vo výške 64 %, čo v prípade riadneho splatenia predstavuje sumu 224,- Eur. V rovnaký deň bola uzavretá Dohoda o plnení v splátkach, na základe ktorej sa žalobca zaviazal splatiť sumu vo výške 672,- Eur v 12 mesačných splátkach po 56,- Eur, RPMN bola vo výške 281,64 %. Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.09.2015 neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to: druh spotrebiteľského úveru, dátum narodenia, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. RPMN vo výške 281,64 % je v rozpore s dobrými mravmi, keďže najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru platná pre spotrebiteľské zmluvy uzatvorené od 16.08.2015 do 15.11.2015 so

zmluvnou splatnosťou nad 6 do 12 mesiacov bola vo výške 33,82 %. Taktiež úroková sadzba vo výške 64 % je v rozpore s dobrými mravmi, keďže podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou do 1 roka v mesiaci 9/2015 bola vo výške 7,16 %. Z výpisu o úhradách k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca k 18.05.2017 uhradil celkovo sumu vo výške 841,94 Eur a z predloženého výpisu účtu vyplýva, že žalobca ešte uhradil 17,94 Eur. Keďže zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, eventuálne neplatná a žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 350,- Eur, z ktorého k dnešnému dňu uhradil 859,88 Eur, žalovaný sa bezdôvodne obohatil voči žalobcovi sumou vo výške 509,88 Eur. Z predloženého výpisu o úhradách k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX vyplýva, že istina poskytnutého úveru bola splatená dňa 28.01.2016 splátkou vo výške 448,- Eur, pričom sumou vo výške 126,- Eur došlo k splateniu istiny a suma vo výške 322,- Eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktorým sa prvýkrát na úkor žalobcu obohatil. Žalovaný sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia v objektívnej trojročnej premlčacej lehote, pričom premlčacia lehota začala plynúť okamihom, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo, teda okamihom pripísania splátky na účet žalobcu. Predložený výpis z účtu uvádza dátum zadania prevodného príkazu, preto si žalobca uplatňuje úrok z omeškania od nasledujúceho dňa, keďže k pripísaniu finančných prostriedkov na účet adresáta platby dochádza štandardne nasledujúci deň po zadaní prevodného príkazu.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe nespochybnil, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 18.09.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 602001885, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi sumu vo výške 350,00 EUR, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť o príslušný poplatok vo výške 322 Eur. Zákon č. 129/2010 Z. z. považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu § 11 (1). Nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodov, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX n.a prednej strane je uvedené nasledovné: „Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 672,00 EUR, ak nie je dohodnuté inak do 18.9.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy nastane dňa 18.9.2016.“ Z vyššie uvedeného vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 672,00 EUR s termínom splatnosti dňa 18.9.2016. Následne však dlžník požiadal v ten istý deň o možnosť využitia splátkového kalendára - Dohody o plnení v splátkach. Dlžník bol dňa 18.9.2015 s predmetnou Dohodou oboznámený, na znak čoho ju podpísal, a preto mal vedomosť aj o existencii náležitosti, ktoré v nej následne boli uvedené. Spotrebiteľ sa zaviazal uhradiť celkovú čiastku v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 56,- Eur, vždy k 9. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 09.10.2015a to (Por. č., Dátum, Suma, Spolu) 1. 09.10.2015 56,00 56,00, 2. 09.11.2015 56,00 112,00, 3. 09.12.2015 56,00 168,00, 4. 09.01.2016 56,00 224,00, 5. 09.02.2016 56,00 280,00 6. 09.03.2016 56,00 336,00 7. 09.04.2016 56,00 392,00 8. 09.05.2016 56,00 448,00 9. 09.06.2016 56,00 504,00 10. 09.07.2016 56,00 560,00 11. 09.08.2016 56,00 616,00 12. 09.09.2016 56,00 672,00. Každá vyššie uvedená splátka bola prednostne započítavaná na istinu, až potom na poplatok a úroky. Každý klient je o tom informovaný ústne. Zákon si vyžaduje obligatórne uvedenie úrokov a iných poplatkov. Nikde nie je zvlášť ustanovené, prerozdelenie splátky. Navyše veriteľ ako jeden z mála používa takýto spôsob započítavania, a to v prospech dlžníka. Podľa dohody o splátkach spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočíta v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 281,64 %. Dohoda o splátkach oprávňuje spotrebiteľa plniť v splátkach (nie jednorazovo, tak, ako je to ustanovené v zmluve o úvere), na základe ktorých logicky vzrastá aj RPMN. To znamená, že RPMN vo výške 28 % stanovená v zmluve o úvere je hodnota vypočítaná pre prípad splatenia úveru v jednej splátke. Naproti tomu RPMN vo výške 281,64 % dohodnutá v dohode o splátkach, predstavuje RPMN vypočítanú v prípade spotrebiteľa, ktorý požiadal o plnenie v splátkach tak, ako je tomu aj v predmetnom prípade. Vzorec výpočtu RPMN je navyše jasne a zreteľne uvedený vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalobca nesie dôkazné bremeno a jeho úlohou je preukázať v čom spočíva nesprávne uvádzanie RPMN, nakoľko RPMN neabsentuje, a teda bol by to jediný dôvod prečo by bolo možné vyhlásiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Výška RPMN je vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve. Dlžník bol dostatočne informovaný o RPMN v prípade,

ak si požiada o Dohodu o plnení v splátkach. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Nariadenie definuje odplatu ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytovaní peňažných prostriedkov. Žalovaný je toho názoru, že úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatom, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov. V prípade úroku ide o plnenie, ktoré je dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ale nie je spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov z dôvodu, že je spojené s užívaním a vrátením peňažných prostriedkov a úrok nie je ani vyžadovaný pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale až po poskytnutí peňažných prostriedkov.

V zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 602001885 je odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 98,- Eur čo predstavuje RPMN vo výške 28 %. V zmluve o úvere spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 24,67 %. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov je v súlade s nariadením a neprevýšila dvojnásobok priemerných hodnôt RPMN ako aj uvedenie priemernej ročnej RPMN. Žalobca v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká,

mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobca nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úvere. K tvrdeniam žalobcu týkajúce sa konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, poukázal na Rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016 C - 42/15, ktorý uvádza vo svojom závere nasledovne: „1. Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že: - zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, - nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice. 2. Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. 3. Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. 4. Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť

rozsah svojho záväzku.“ Čo sa týka druhu spotrebiteľského úveru ten je zrozumiteľne, jasno a určite uvedený v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere a to, „Druh spotrebiteľského úveru: bezúčelový“. Predmetný dokument žalobca svojim podpisom vlastnoručne podpísal čím potvrdil prevzatie predmetného dokumentu a skutočnosť, že sa s tlačivom oboznámil. Na základe uvedeného žalovaný považuje tvrdenia žalobcu o absencii druhu spotrebiteľského úveru za nedôvodné. Okrem uvedeného druh spotrebiteľského úveru je zrozumiteľne, jasne a určito uvedený na prednej strane zmluvy o úvere v bode 1. Veriteľ sa na žiadosť spotrebiteľa zaväzuje pri podpise tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver. Tvrdenia žalobcu týkajúce sa, že mu neboli poskytnuté Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere ako aj absencia informácií o RPMN sú nedôvodné. Vzhľadom na skutočnosť že, žalobca dňa 18.09.2015 svojim podpisom potvrdil prevzatie formuláru Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a skutočnosť, že sa s tlačivom oboznámil, rovnako dňa 18.9.2015 svojim podpisom bol informovaný o RPMN na samostatnom tlačive, a preto považujeme tvrdenia žalobcu, týkajúce sa absencií RPMN a Štandardných Európskych informácií o spotrebiteľskom úvere za nedôvodné. Žalovaný si splnil všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. K bezdôvodnému obohateniu je žalovaný toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Žalovaný odmieta, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu. Záverom dodal, že sa domnieva, že v prípade žaloby ide o naplnenie čl. 5 CSP, teda o zjavné zneužitie práva, ktoré nepožíva právnu ochranu. Má za to, že nie je naplnená základná zásada CSP v zmysle čl. 8 CSP a to, „Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.“ Dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena vedie v prípade žalobcu k procesnej pasivite, ktorá je rovnako sankciovaná stratou sporu. Poukázal v tomto prípade na Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/196/2009 ako aj rozsudok NS SR sp. zn. 5Obo/52/2010, ktorý konštatuje, že „Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Žalovaný poukazuje, že žalobca do dnešného dňa uhradil celkovo 441,70 Eur, pričom istina z poskytnutého úveru bola 350,- eur čo nie je sporné. Žalobca žiada vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 509,88 Eur, rozdiel medzi poskytnutou istinou a celkovou úhradou predmetného úveru je 91,70 Eur. Na základe uvedeného považuje žalovaný nárok žalobcu v celkovej výške 509,88 Eur a úroky z omeškania za nedôvodný. Žalovaný si uplatňuje každú jednotlivú úhradu samostatne do zaplatenia, pričom takéto tvrdenia a teda nárok žalobcu nemá žiadnu oporu v zákone. Žalobcove tvrdenia o vydaní bezdôvodného obohatenia ako aj uhradení príslušenstva sú v rozpore so skutočným stavom, na ktoré žalobca nemá podľa žalovaného žiaden nárok.

3. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zopakoval tvrdenia a skutočnosti uvedené v žalobe a poukázal na to, že na nich nemení nič ani rozsudok Súdneho dvora - tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C - 42/15, keďže v zmysle rozhodnutia Krajského súdu Prešov zo dňa 30.03.2017 sp.zn. 21Co/104/2016. Dodal, že v demokratickej spoločnosti s poukazom na garanciu ochrany spotrebiteľa je neprípustné, aby za úver vo výške 350,- Eur bol spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v lehote jedného roka odplatu vo výške 322,- Eur, teda takmer 100 % istiny poskytnutého úveru. Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.09.2017 sp.zn. 25Co/28/2017 potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý obdobnú zmluvu považoval za absolútne neplatný právny úkon. V danom prípade pri vydaní bezdôvodného obohatenia je potrebné vychádzať z desaťročnej premičacej lehoty. Žalovaný má totiž v predmete činnosti poskytovanie úverov a preto sa vyžaduje, aby dodržiaval príslušné právne normy vzťahujúce sa na ich poskytovanie. Žalovaný preto minimálne musel byť uzrozumený s tým, že pokiaľ v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú citované v tomto rozsudku napriek tomu, že si musel byť vedomý toho, že ide o spotrebiteľa a nebude môcť od žalobkyne žiadať úroky a iné poplatky a pre prípad, že tak to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co 84/2011 zo dňa 12.12.2011, sp.zn. 3Co 41/2012 zo dňa 06.03.2013, sp.zn. 2Co 9/2012 zo dňa 21.01.2013, sp.zn. 5Co/134/2012 zo dňa 26.11.2013, sp.zn. 3Co 89/2012 zo dňa 08.02.2012, alebo Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/648/2013 zo dňa 20.02.2014 alebo Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 301/2011. V potvrdení klientskej zóny, ktoré žalobca prikladá, k Zmluve č. 602221885 je

uvedené, že bolo celkom uhradené 889,70 eur. Žalobca teda prostriedky procesnej obrany žalovaného, kde uvádza, že bolo celkovo uhradených 441,70 Eur považuje za bez právneho významu a rovnako považuje bez právneho významu argumenty ohľadom nedôvodnej žaloby.

4. Žalobca a žalovaný sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili, o odročenie pojednávania nepožiadali. Súd preto prejednal a rozhodol vec v ich neprítomnosti, pričom vychádzal z obsahu spisu a vykonaných dôkazov(§ 180 Civilného sporového poriadku ďalej CSP).

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinným dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalobca je spotrebiteľ. Žalovaný je vedený v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v odd. Sro, vo vložke č. 23636/B s dňom zápisu 14.3.2001 v predmete činnosti o.i. aj poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov.

7. Na formulárovom tlačive žalovaného uzavreli zmluvné strany, a to žalobca a žalovaný dňa 18.09.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='129/2010 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, predmetom ktorej je: 1. Veriteľ sa na žiadosť spotrebiteľa zaväzuje bez zbytočného odkladu po podpise tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodnutým spôsobom poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 350,-Eur a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 322,- Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 672,-Eur. Spotrebiteľ podpisom zmluvy žiada veriteľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru. 2. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 98,-Eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 28%, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie. 3. Úrok je vo výške 64% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 224,- Eur. Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 672,- Eur, ak nie je dohodnuté inak do 18.09.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 18.09.2016. Ďalej spotrebiteľ berie na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpisania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 24,67%. Veriteľ a spotrebiteľ vyhlasujú, že si túto zmluvu prečítali a uzatvorili ju slobodne, vážne a zrozumiteľne. V dolnej časti formulára označenej Potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru je uvedené: Spotrebiteľ svojím vlastnoručným podpisom potvrdzuje, že úver žiada poskytnúť a v kolónke - zmenkou (v prípade poskytnutia zmenkou spotrebiteľ zároveň svojím podpisom potvrdzuje prevzatie zmenky)- je označený bodom tento spôsob poskytnutia úveru.

8. Napriek tomu, že v zmluve nie je zmienka o dohode o plnení v splátkach, bola toho istého dňa uzavretá k tejto zmluve Dohoda o plnení v splátkach podľa ktorej sa spotrebiteľ zaväzuje uhradiť celkovú čiastku 672,- Eur v 12 mesačných splátkach vo výške 56,- Eur, vždy k 09. kalendárneho dňa v mesiaci počnúc dňom 09.10.2015. Spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočíta v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 281,64%.

9. Podľa výpisu z Klientskej zóny, zmluva č. 602001885 žalobca splatil na úver sumu vo výške 889,70 Eur a celková dlžná suma predstavuje 1.062,78 Eur a stav zmluvy je : zastavenie vymáhania.

10. Z vyjadrenia žalovaného doručeného súdu dňa 04.11.2019 (č.l.38) v ktorom žalovaný predložil prehľad úhrad žalobcu na predmetný úver za obdobie 27.10.2015 - 27.04.2010 vyplynulo, že žalobca uhradil žalovanému na úver sumu vo výške 889,70 Eur.

11.1. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523488'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11.2. Podľa § 489 OZ <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523489'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11.3. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11.4. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon"), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

11.5. Podľa § 11 ods. 1 zákona, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

11.6. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11.7. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

11.8. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11.9. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

11.10. Podľa § 7 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.%25237'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.%25237'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a 4 zákona č. 250/2007 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.%25237'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 250/2007 <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>Z.z.“), nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie. (1) Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. (2) Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1. (4)

11.11. Podľa § 2 písm. u) a r) zák.č. 250/2007 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, na účely tohto zákona sa rozumie u) odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti, r) podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil.

11.12. Podľa § 4 ods. 8 zák.č. 250/2007 Z.z, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

11.13. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. V konaní nebolo sporné, že žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom uzatvoril dňa 18.09.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX., na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 350,- Eur. Žalobca zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy uzavretej dňa 18.09.2015 je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na spotrebiteľskú zmluvu. V konaní nebolo sporné ani to, že na istine úveru žalobca vyčerpal sumu 350,-Eur a ani to, že žalobca ku dňu rozhodovania súdu zaplatil na úhradu predmetného úveru sumu vo výške 889,70 Eur (podľa výpisu z Klientskej zóny, zmluva č. 602001885 a vyjadrenia žalovaného doručeného súdu dňa 04.11.2019 č.I.38 v ktorom predložil prehľad úhrad žalobcu za obdobie 27.10.2015 - 27.04.2010).

13. Úverová zmluva musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Po preskúmaní jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy vrátane Dohody o plnení v splátkach uzatvorenej v rovnaký deň, súd zistil, že zmluva obsahuje dva údaje o RPMN a to 28% v zmluve a v Dohode o plnení v splátkach uzatvorenej v rovnaký deň 281,67%. Tento údaj o výške RPMN, je zjavne neprimerane vysoký a nepravdivý. Z titulu úveru 350,- Eur mal žalobca vrátiť do 12 mesiacov o 322,- Eur viac než mu bolo vyplatené, celkové náklady žalobcu sú 92% z vyplatenej sumy. Podľa názoru súdu ani jeden z údajov nie je pravdivý. Žalovaný uvedením dvoch rozdielnych údajov o RPMN zavádza žalobcu, nakoľko zo zmluvy nevyplýva, ktorý údaj je pravdivý. Pritom ide o povinnú náležitosť úverovej zmluvy podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, nakoľko aj tieto údaje majú vplyv na rozhodnutie spotrebiteľa uzatvoriť zmluvu. Okrem toho v časti RPMN zmluva neobsahuje vzorec na výpočet RPMN, tento je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, avšak bez uvedenia všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, čo je tiež náležitosťou zmluvy uvedenou v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. Nesprávne dojednanie ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluvách o úvere tak ako veriteľ zakotvil vo formulárovej zmluve tento údaj nezaručilo informovanosť spotrebiteľa o skutočnej výške tohto údaja.

14. Z predloženej zmluvy vyplýva, že v nej chýba i podstatná náležitosť uvedená v § 9 ods. 2 písm.c) ZoSÚ) - adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, pričom skutočnosť, že v úvode zmluvy je uvedený názov a adresa veriteľa, v danom kontexte nepostačuje.

15. Rovnako má súd za to, že v zmluva o spotrebiteľskom úvere a dohoda o splátkach mali byť súčasťou jednej zmluvy, pričom žalovaný v časti individuálneho dojednania tejto zmluvy neunesol dôkazné bremeno, a preto ju súd v súlade s ustanovením § 53 ods. 5 OZ <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'> považuje za neplatnú. Súčasne vo vzťahu k spôsobu dojednania týchto zmlúv a dohôd má súd za to, že ide o nekalú obchodnú prax zo strany žalovaného s cieľom zneprehľadniť situáciu pre spotrebiteľa a súčasne s cieľom obchádzať zákon o spotrebiteľských úveroch a platnú právnu úpravu, a teda ide o neplatné dojednanie podľa § 39 OZ <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252339'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a § 3 ods. 1 OZ <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Súd konštatuje, že neexistuje žiadny logický argument na zmenu zmluvy v ten deň, keď bola uzavretá s ďalekosiahlymi následkami pre spotrebiteľa. Žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou, pričom to, čo bolo predmetom Dohody o splátkach malo byť všetko súčasťou úverovej zmluvy. Súd konštatuje, nemôže poskytnúť ochranu uplatnenej obrane žalovaného, ktoré je výsledkom použitia nekalej obchodnej praxe, pretože výkon práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1

OZ <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). Súd súčasne je toho názoru, že plnenie spotrebiteľského úveru zmenkou, je opätovne obchádzanie ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch za účelom obídienia ustanovenia o zákaze poskytovania úveru v hotovosti.

16. Uzatvorená zmluva teda nemá všetky náležitosti vyžadované zákonom. V zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c), j) ZoSU a preto sa úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nemal nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani odplaty, ale len na vrátenie poskytnutého úveru. V konaní nebolo sporné, že žalobcovi bola vyplatená suma 350,-Eur a zaplatil žalovanému 889,70 Eur, teda zaplatil viac ako bol povinný. O sumu 539,70 Eur sa potom žalovaný bezdôvodne obohatil, nakoľko mu žalobca plnil bez právneho dôvodu, keďže pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemal žalovaný nárok na plnenie úroku a odplaty, a teda žalobca nebol povinný plniť žalovanému viac ako sumu vyčerpaného úveru. Z týchto dôvodov súd žalobe o zaplatenie 509,88 Eur, ktorou je súd viazaný, vyhovel. Súd dodáva, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

17. Pokiaľ sa týka žalobcom uplatneného nároku na úrok z omeškania z uplatnenej sumy bezdôvodného obohatenia, súd má za to, že úroky z omeškania možno priznať žalobcovi iba od toho času, kedy sa dlžník, t. j. žalovaný dostal do omeškania. Keďže v Občianskom zákonníku <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> pri bezdôvodnom obohatení nie je ustanovený čas plnenia, treba podľa § 563 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523563'&ucin-k-dni='30.12.9999'> vychádzať z toho, že dlžník je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. V danom prípade sa žalovaný so svojím plnením, ktoré je bezdôvodným obohatením, mohol dostať do omeškania až potom, ako nevydal žalobcovi požadované plnenie potom, ako ho žalobca k jeho vydaniu vyzval. Pretože žalobca nepreukázal, že žalovanému doručil výzvu súd považoval pre účely nároku žalobcu na platenie úrokov z omeškania za relevantné až doručenie žaloby žalovanému dňa 16.11.2017 za moment, ktorým sa žalovaný dozvedel, že žalobca od neho žiada vydať požadované bezdôvodné obohatenie. Žalovaný tak bol povinný plniť prvého dňa potom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal, t. j. dňa 17.11.2017 a keďže v tento deň žalovaný žalobcovi neplnil, dostal sa dňa 18.11.2017 do omeškania, preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z., v zmysle ktorých má žalobca v danom prípade nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Výška základnej úrokovej sadzby ECB ku dňu 18.11.2017 bola 0,0 %, preto má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania 5% ročne zo sumy 509,88 Eur od 18.11.2017 do zaplatenia.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. S poukazom na návrh žalobcu, ktorý v žalobe výslovne uviedol, že navrhuje, aby súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.